

OVERZICHT LEVENSLANG GESTRAFTEN IN NEDERLAND

Bijgewerkt tot 22 augustus 2013.

N.B. weergegeven zijn (in chronologische volgorde) het jaar van de laatste veroordeling en achter hun naam – voor zover bekend – de leeftijd van de daders ten tijde van de laatste veroordeling. Voor zover beschikbaar is het LJN-nummer weergegeven (uitspraken vanaf 2000), in verband met de vindplaats van de uitspraak op www.rechtspraak.nl.

Definitief levenslang:

1954 Huisarts dr. John O. uit Berkel en Rodenrijs.

(ook wel: De gifmenger van Berkel)

Geboren 13 oktober 1916 in Sourabaja. Huisarts van beroep.

Cyaankalivergiftiger. De enige man in ons land die twee keer tot levenslang is veroordeeld: op 8 juni 1954 voor de gifmoord op zijn vrouw Arnolda en op 30 maart 1961 door de Rechtbank Leeuwarden voor het vergiftigen van zijn celgenoot Adriaan Lodder op 5 februari 1958 in de gevangenis in Leeuwarden door middel van een dodelijke hoeveelheid cyaankali. Dit vonnis is in 1962 door het Hof Leeuwarden bevestigd. Hij heeft in beide zaken nooit schuld bekend.

Dr. O. ontving in 1975 gratie nadat door deskundigen was vastgesteld dat hij een andere man is geworden en geen gevaar meer vormt voor de veiligheid van personen en goederen. Eind jaren tachtig sterft hij een natuurlijke dood.

1954 Adriaan (Arie/Adri) L.

De heer Adriaan L. was evenals dr. O. veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf voor het vermoorden van zijn echtgenote. L. had daarbij arsenicum als gif gebruikt. Op 5 februari 1958 wordt L. dood in zijn cel gevonden, hij had een dodelijke hoeveelheid cyaankali ingenomen. Na onderzoek bleek dat dr. O. hiervoor verantwoordelijk was.

1969 Hans van Z. uit Utrecht (26).

De Rechtbank Utrecht veroordeelde Hans van Z. op 11 maart 1969 tot levenslang voor drie roofmoorden, te weten op de 37-jarige Coby van der Voort uit Amsterdam, op de 80-jarige Jan Donse uit Utrecht en op de 47-jarige Reijer de Bruin uit Heeswijk. ‘Captain Blood’ zoals de bijnaam van de in 1942 in Utrecht geboren seriemoordenaar luidde, takelde zijn slachtoffers met een met lood gevulde pijp en messen afschuwelijk toe. Hij kwam in 1974 weer in het nieuws toen hij in de Psychiatrische Observatiekliniek Utrecht (het huidige Pieter Baacentrum) met zijn

groepsleidster Riet van den Brink in het huwelijk trad. Hij kreeg in 1986 gratie; zijn straf werd toen omgezet in 28 jaar en 6 maanden. Hij is vervroegd in vrijheid gesteld en heeft feitelijk ongeveer 23 jaar vast gezeten. Hij is in 1998 overleden aan de gevolgen van een maag- of slokdarmbloeding.

1982 Hagenaar Koos H. (33).

Veroordeeld voor marteling en seksueel misbruik van en moord op drie jonge meisjes, te weten Tialda Visser (12), Emy de Boer (18) en Edith Post (11). Koos H. (formeel: Jacobus Dirk H.) zit van alle tot levenslang veroordeelden in Nederland nu het langst vast. Hij heeft altijd ontkend de meisjes te hebben vermoord. De 12-jarige Tialda Visser werd ontvoerd en vermoord. Het meisje was op 11 mei 1979 na een bezoek aan haar balletlerares in Den Haag spoorloos verdwenen. Vier dagen later werd haar lijk in de Laakhaven van de residentie gevonden. Koos H., naar eigen zeggen seksueel hyperactief en een groot liefhebber van jonge meisjes, vertelt dat hij het kind in een koffiehuis heeft leren kennen en dat ze ook geregeld met hem mee naar huis is gegaan. Daar zou ze hebben gemerkt dat de portier ook een relatie had met een 11-jarig meisje en toen uit jaloezie hebben bedreigd alles aan haar ouders te vertellen. Voor Koos H. een reden om haar op te sluiten in het later door de politie gevonden geïsoleerde zolderkamertje. Maar hij had haar niet vermoord. Volgens hem had zijn 'vriend' M.B. dit gedaan toen hij zelf even niet thuis was.

Zo zou een andere 'vriend', ene Fred de B., verantwoordelijk zijn voor de dood van de 18-jarige Emy de Boer uit Schiedam. Haar door schoten in buik en hoofd zwaar toegetakelde lichaam was twee dagen na haar ontvoering op 3 april 1980 gevonden in een bos bij het Brabantse Nistelrode. H. zou haar met een smoes in zijn auto hebben gelokt, maar De B. zou haar hebben neergeschoten toen ze probeerde te vluchten. Daarna zouden ze wel samen het ontzielde lichaam hebben 'weggewerkt'.

Ook met de dood van de 11-jarige Edith Post, wier lijk op 2 oktober 1980 in de Wassenaarse duinen was aangetroffen, zou hij niks te maken hebben gehad. Samen met ene Y. had hij het kind wel bij haar school in Wassenaar ontvoerd. De bedoeling was om met haar in de duinen 'wat te gaan rommelen', maar in dat kustgebied was H. het tweetal ineens kwijtgeraakt. Hij zou toen naar huis zijn gegaan en daar het tweetal hebben aangetroffen. Y. zou daarna alweer snel zijn verdwenen, waarna 'vriend' Fred de B. en 'vriendin' Ingrid N. zich in huize H. hadden gemeld. Bij een poging het kind te verdoven, werd H. in zijn pink gebeten. Voor hem aanleiding om snel naar een ziekenhuis te rijden. Bij terugkomst zou hij

niemand meer in zijn woning hebben aangetroffen. Later zou hij van Fred hebben gehoord dat Ingrid het meisje had omgebracht.

De Haagse nachtclubportier werd naast bovenvermelde drie feiten van meer moorden op jonge meisjes verdacht. Hij had tevens reeds een groot deel van zijn leven in een cel doorgebracht wegens inbraken en overvallen. De Rechtbank Den Haag veroordeelde Koos H. op 10 november 1981 tot levenslang, waarna in hoger beroep het Hof Den Haag op 14 oktober 1982 hetzelfde deed. Tot slot verwierp de Hoge Raad op 13 december 1983 het cassatieberoep, waardoor de veroordeling tot levenslang onherroepelijk werd.

Hij is eind 1999 – na hernieuwd psychiatrisch onderzoek – vanuit de Scheveningse strafgevangenis overgeplaatst naar de tbs-kliniek Dr. S. van Mesdag Kliniek te Groningen. In mei 2003 is een boek verschenen: ‘Zuidwal – Dossier van een seriemoordenaar’, van de hand van journalist/publicist Sytze van der Zee. Die behandelt de zaak van Koos H. tot in detail, sterk vanuit het perspectief van de politie.

1984 Turk Cevdet Y. (28).

Schoot op 5 april 1983 zes bezoekers van de Delftse bar 't Koetsiertje dood. Er waren 18 personen aanwezig in het café. Hij kwam binnen, haalde een automatisch pistool te voorschijn en begon als een wilde om zich heen te schieten. Binnen dertig seconden lag de vloer bezaaid met lichamen. Zes gasten waren dood (te weten dhr. A.C.Smits, dhr. W.Janssen, dhr. J. van Drongelen, dhr. W. van Baarle, mw C.A.C. Sneekes en mw. A.S.F. C. Damen), vier zwaargewond en de anderen kropen volkomen verward rond. Zo snel als hij was gekomen, verdween hij ook weer. Een paar dagen na de massa-executie werd hij opgepakt. Cevdet Y. heeft altijd zijn mond gehouden.

De Rechtbank Den Haag veroordeelde hem op 13 maart 1984 tot levenslang. Het Hof Den Haag bevestigde dit vonnis in hoger beroep op 15 oktober 1984, welk arrest door de Hoge Raad op 1 juli 1985 in stand is gelaten. Cevdet Y. heeft een gratieverzoek ingediend, die echter (na 2 jaar en 10 maanden) is afgewezen, onder meer wegens ‘de gevoelens in de maatschappij en omdat klinische behandeling noodzakelijk is’. Het is waarschijnlijk vanwege laatstgenoemde overweging dat Cevdet Y. sinds 2001 in een behandelkliniek verblijft. Vanaf 2002 schijnt Cevdet. Y. vanuit de kliniek met begeleid verlof te gaan. Op 9 september 2011 bepaalde de Rechtbank Den Haag in kort geding dat Cevdet Y. niet op onbegeleid verlof mag.

1989 Chinees Loi W.C. (30) uit Almere.

Viervoudige moord op het Chinese gezin Tang in de nacht van 10 op 11 september 1987 in Rotterdam. Zelf heeft hij het slechts eenmaal toegegeven om daarna bij de politie en de rechter-commissaris met maar liefst 26 andere verklaringen te komen waarin telkens ook weer anderen een brute hoofdrol vervulden. Maar voor de Rotterdamse rechtbank en later het gerechtshof in Den Haag stond het uiteindelijk vast: de toen 29-jarige in Hongkong geboren Loi C. heeft in de nacht van 10 op 11 september 1987 in zijn eentje de vier leden van het gezin Tang in hun bovenhuis aan de Rotterdamse Statensingel op beestachtige wijze vermoord. Eerst bracht hij met maar liefst 52 messteken de 34-jarige restauranthouder Mei Wah Tang om. Daarna bewerkte hij diens 32-jarige vrouw Chung Sau met 41 dodelijke steken om tenslotte het wakker geworden 5-jarige dochttertje Ka-yan en de zes weken oude baby Tang de keel door te snijden. Roof zou het motief van deze slachtpartij zijn geweest.

Loi C. schijnt meerdere gratieverzoeken te hebben ingediend. Zijn laatste gratieverzoek is in 2004, na 3 jaar, afgewezen.

1993 Errol K. (25).

Leider van de Amsterdamse Monks-bende. Pleegde op 4 december 1992 een gewapende bankoverval in Utrecht samen met twee anderen, te weten de 23-jarige C. Dede en de 26-jarige M. de Wolf. Ze sloegen op de vlucht en schoten op de politieagenten die hen achtervolgden. Daarbij raakte niemand gewond. Na de achtervolging door de politie schoot hij in hotel Residence in Vinkeveen de 40-jarige politieagent I. Klaassen uit Wilnis dood. In juli 1993 werd hij door de Rechtbank Utrecht veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf wegens de moord op de agent, de overval en de pogingen tot doodslag. Hij werd in november 1993 in hoger beroep door het Gerechtshof Amsterdam conform de eis veroordeeld tot levenslang, maar was al sinds april 1993 spoorloos. Hij was met vijf andere gedetineerden ontsnapt uit strafinrichting De Geerhorst in Sittard. Hij schijnt in 1998 (onder een valse naam) in een gevangenis in Istanbul te zijn opgedoken, alwaar hij op 13 juli 1998 door een medegedetineerde tijdens een ruzie zou zijn doodgeschoten. Het duurde vervolgens nog vijf maanden voordat de Turkse autoriteiten officieel K.'s identiteit en dus ook zijn dood vaststelden, aldus de politie in Utrecht.

1994 Amsterdammer E. S. (33).

Voor meerdere geweldsmisdrijven veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf, zowel door de rechtbank Haarlem als door het

gerechtshof Amsterdam. Beide keren werd ook levenslang geëist. Hij schoot op 26 november 1992 bij een inbraak in Badhoevedorp een bejaard echtpaar neer, toen hij op heterdaad werd betrapt. De man vuurde drie kogels af op het echtpaar. De 65-jarige vrouw raakte zwaargewond; haar 69-jarige echtgenoot overleed onmiddellijk. De Amsterdammer pleegde vier dagen eerder (22 november 1992) een soortgelijke inbraak in Amstelveen. Toen werd een bewoonster in haar borst geschoten, maar zij overleefde de aanslag. De veroordeling omvat tevens het afvuren van een kogel op de woning van zijn ex-vriendin in Uithoorn in november 1992 en een inbraak in Badhoevedorp in dezelfde straat als het ouder echtpaar woonde. Deze inbraak gebeurde enkele uren na de fatale schietpartij. De rechtbank Haarlem achtte tevens bewezen dat hij op 19 oktober 1992 een medewerker van een shoarmazaak in Amsterdam in zijn buik zou hebben geschoten. Het Gerechtshof Amsterdam sprak hem hiervan vrij wegens gebrek aan bewijs. Omdat S. elke medewerking aan een gedragskundig onderzoek heeft geweigerd, kon geen tbs-maatregel worden opgelegd.

1995 Bussumer Appie A. (29).

Dubbele roofmoord op twee personeelsleden van een Albert Heijn-filiaal in Oosterbeek op 14 mei 1990. Hij pleegde deze feiten samen met een maat. Met bivakmutsen op renden ze op de drie aanwezige personeelsleden Rob Hageman (24), René Otten (34) en Johan Schoonderwaldt (23) af en eisten veel geld. Geen van drieën beschikte echter over de sleutel van de kluis. Appie A. besloot toen de al op de grond liggende werknemers te liquideren. Eerst richtte hij zijn riotgun op Hageman, daarna gaf hij Otten een nekschot en vervolgens schoot hij de naar het magazijn vluchtende Schoonderwaldt twee kogels in de rug. In een gestolen auto met waarschijnlijk een andere maat aan het stuur gingen Appie en zijn medeovervaller er vandoor. Geen buit, wel twee doden en een zwaargewonde, die zijn hele leven invalide zal blijven.

Na een lang onderzoek kwam Appie als mogelijke dader in beeld. Eerst zat hij ondergedoken in de Bussumse gemeenschap van Jehova's getuigen, vervolgens vluchtte hij naar Chili. Doordat hij brieven naar huis stuurde, waarin op een gegeven moment een gedeeltelijke bekentenis stond, is hij uiteindelijk gepakt. De Chileense autoriteiten hebben hem op 9 november 1994 uitgeleverd aan Nederland. Hier werd hij in april 1995 conform eis tot levenslang veroordeeld.

1996 Venloonaar Frenkie P. (23).

Leider van de Bende van Venlo, in de Venlose wijk Genooi. Hij wist zo'n vijftien voornamelijk jeugdige criminelen om zich heen te verzamelen die

zich door hem naar een voor Nederland tot dan toe ongekende reeks misdrijven lieten leiden. Het bestaan van deze Bende van Venlo kwam aan het licht na de arrestatie wegens een aantal inbraken en diefstallen van Marcel N. in april 1994. Tijdens zijn verhoor noemde hij de ene na de andere naam, waarna er nieuwe arrestaties verricht werden, die weer tot nieuwe bekentenissen zouden leiden. Honderden diefstallen, inbraken, mishandelingen en berovingen werden zo opgebiecht en zelfs enkele tientallen moorden. Gruwelijke geweldsdelicten die met messen, pistolen en soms zelfs bijlen zouden zijn uitgevoerd. Niet alleen voor het vergaren van geld, maar soms alleen maar voor de kick.

Frenkie P. is veroordeeld voor de moord op een bejaard echtpaar en drie onbekende Turken. Van twee van hen zijn de lijken nooit gevonden. Frenkie P. werd gezien als hoofddader en bevestigde tijdens het elf dagen durende monsterproces in augustus 1995 voor de Rechtbank Roermond het beeld van een totaal gevoel- en gewetenloos mens. Hij werd door het Gerechtshof Den Bosch veroordeeld tot levenslang.

1998 Bredanaar Juan N. (60).

Schoot in juni 1997 zijn ex-vrouw Maja Goeijen met een dubbelloops geweer dood in haar kapperszaak in Gilze-Rijen, nadat hij zijn ex-vrouw jarenlang met de dood had bedreigd. Een klant raakte zwaargewond. Ten tijde van de moord was de schutter net op vrije voeten na gevangenisstraf van 8 jaar in Spanje voor de moord op zijn broer.

Hij is door de Rechtbank Breda tot levenslang veroordeeld. Vervolgens is hij door het Gerechtshof Den Bosch op 18 november 1998 eveneens tot levenslang veroordeeld, nadat er ook levenslang was geëist. N. stemde pas na zijn veroordeling door de Rechtbank Breda in met een onderzoek naar zijn geestesvermogens. Daaruit bleek dat hij verminderd toerekeningsvatbaar was op het tijdstip van de moord. P-G mr. P. Bender wilde evenwel geen tbs met dwangverpleging eisen in combinatie met een lagere straf. Dat had advocaat mr. F. van Baarle voorgesteld op grond van het deskundigenadvies.

1999 Amsterdammer Hong R.H.H. (45).

Bracht op 8 november 1993 zijn 28-jarige vriendin in hun woning met een mes om het leven, in aanwezigheid van hun twee zoontjes (die op dat moment drie en negen jaar oud waren). Op het moment dat dit gebeurde, zat het jongste zoontje bij haar op schoot. Voordat zij stierf schopte hij de vrouw nog tegen het hoofd, waardoor haar kaak brak. Hij had onder meer tegenover een getuige aangekondigd dat hij de vrouw de keel zou doorsnijden als zij hem zou verlaten. Het gerechtshof in Amsterdam

veroordeelde hem op 9 juni 1998 voor moord tot levenslange gevangenisstraf. De rechtbank veroordeelde de man eerder tot een gevangenisstraf van 10 jaar, na een eis van 15 jaar. De officier van justitie ging tegen dit vonnis in hoger beroep. Voor het hof werd vervolgens 12 jaar cel geëist. De Hoge Raad verwierp het cassatieberoep op 9 maart 1999.

De Surinaamse autoriteiten hielden de man eind 1997 aan wegens een ander delict en stuurden hem vervolgens als ongewenst vreemdeling naar Nederland terug. De man zat in 1998 een gevangenisstraf van 8 jaar uit voor andere delicten, onder andere een poging tot doodslag.

2000 Almeloër Benny S. (42).

Geweldpleging en moord op de 28-jarige hoofdagent Allegonda Gremmer uit het Groningse Farmsum. De agente vond de dood op 28 oktober 1997 in Den Haag bij een inval van een arrestatieteam van de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond in de woning van S. in Den Haag. In de vroege ochtend van 28 oktober zou het team de man, die verdacht werd van medeplegen van een dodelijke mishandeling, van zijn bed lichten. Bij de inval trok de Almeloër zijn pistool en schoot daarmee twee keer op Gremmer, die als eerste de woning binnenkwam. Ze overleed ter plaatse. De dodelijke mishandeling waarvan hij werd verdacht, vond plaats op 24 augustus 1997. Het echtpaar Meijerink uit Beckum werd door vier mannen thuis overvallen. De 47-jarige man overleed later aan zijn verwondingen. Overigens leidde de aanhouding van S. niet tot de oplossing van dit misdrijf.

S. werkte indertijd als uitsmijter in de Enschedese sekswereld. Hij zou zich onder meer ook schuldig hebben gemaakt aan pogingen tot doodslag, openlijke geweldpleging, gijzeling, mishandeling, verboden wapenbezit en bedreiging. S. zat eerder tien jaar vast omdat hij bij een overval op een geldloper een passant neerschoot.

De rechtbank in Almelo heeft B.S. op 17 februari 1998 conform eis veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf. Ook het gerechtshof in Arnhem veroordeelde hem op 31 juli 1998 conform eis tot levenslang. De Hoge Raad verwerpt op 25 januari 2000 het cassatieberoep (LJN: AA4574).

2000 Assenaar Jan S. (46).

Verkrachting van en moord op 7-jarige buurmeisje Chanel Naomi Eleveld (door middel van verwurging met een sjaal) op 21 juli 1999. Haar lijkje had hij in de kruipruimte onder de vloer gedumpt. Pas op 12 augustus 1999 wordt haar lichaam gevonden. Op diezelfde dag wordt Jan S. aangehouden

op het station in Zwolle. Naast voornoemde verkrachting en moord, geldt de veroordeling ook voor de verkrachting van zijn vrouw (voor de ogen van zijn zoontje) en de verkrachting van een prostituee in Heerlen. Eis van het OM was 20 jaar cel en tbs met dwangverpleging. De Rechtbank Assen veroordeelde hem op 11 februari 2000 tot levenslang. Op 20 juli 2000 (LJN: AA6574) veroordeelde het Gerechtshof Leeuwarden hem eveneens tot levenslang.

Midden jaren negentig heeft hij drie jaar in de cel gezeten wegens verkrachting en ontvoering van een 15-jarig meisje op 17 mei 1996 in Klazienaveen. In het kader van de executie van zijn levenslange straf wordt Jan S. bijgestaan door de heer mr. W. Anker.

2003 Turks-Koerdische bendeleider Hüseyin B. (47).

Drugshandel (heroïne-transporten), (huur)moorden en gijzelingen, in de periode eind 1997 t/m begin 1998. Hij was medeoprichter van het in ons land gevestigde Koerdische parlement in ballingschap en een vermogend zakenman. Maar dan wel een die zijn geld had verdiend met een handelsonderneming die was gespecialiseerd in het verspreiden van drugs, dood en verderf. Hij organiseerde vanuit zijn woonplaats Lieshout heroïne-transporten. De Koerd registreerde ondermeer een moord op een schuldenaar in Istanbul, een poging daartoe in het Amerikaanse Lexington en de afgeblazen liquidatie van twee mannen die het op zijn leven zouden hebben voorzien. Duistere zaken die naar boven kwamen dankzij de maar liefst 6000 telefoongesprekken die tussen september 1997 en maart 1998 bij hem thuis werden afgetapt. Dat leidde in maart 1998 tot zijn arrestatie, waarna hij naar de Extra Beveiligde Inrichting (EBI) in Vught werd gebracht.

In eerste aanleg bij de Rechtbank Breda op 9 februari 2001 (LJN: AA9941) veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf. In hoger beroep bij het Gerechtshof Den Bosch op 30 juli 2002 (LJN: AE5920) conform eis veroordeeld tot levenslang. De Hoge Raad in Den Haag heeft op 21 oktober 2003 (LJN: AH9922) het beroep in cassatie (bestaande uit 27 cassatiemiddelen) verworpen. De uitspraak van het Gerechtshof Den Bosch is dus in stand gelaten.

2004 De Schiedammers Ugur U. (35) en Edwin Z. (31).

Zogenaamde Dordrechtse Playstationzaak. Op 23 november 2001 maken drie heren Ugur U., Edwin Z. en Rutger M. (toen 19 jaar) zich schuldig aan een gewelddadige beroving in een woning aan de Giessenstraat in Dordrecht. Hierbij worden Wilma van Griensven, haar 16-jarige dochter Linda van Helden en diens even oude vriend Ismail Yilmaz

doodgeschoten. De jongens waren eigenlijk alleen van plan de 35-jarige bewoner van het pand aan de Dordtse Giessenstraat te beroven. In de woning van de man, die zich met het illegaal ombouwen van Playstations bezighield, verwachtten ze namelijk nogal wat geld. Omdat ook de vriendin, haar dochter en het vriendje aanwezig waren en de indringers duidelijk herkenbaar waren, besloten de jongens alle getuigen uit de weg te ruimen. De computerknutselaar wist zich van zijn boeien te bevrijden en te ontsnappen. Daardoor konden de moordenaars binnen een paar dagen worden gepakt.

De mannen zijn door de Rechtbank Dordrecht op 7 juni 2002 (LJN: AE3830,) alledrie conform eis veroordeeld tot levenslang, waarbij één (te weten Rutger M.) tevens is veroordeeld tot tbs met dwangverpleging (!). De drie mannen zijn veroordeeld voor respectievelijk drie keer medeplegen van doodslag (met als strafverzwarende omstandigheid dat ze dit deden om herkenning te voorkomen en hun vlucht te vergemakkelijken) en diefstal met geweld in vereniging.

Op 28 mei 2003 was de uitspraak in hoger beroep door het Gerechtshof Den Haag. Twee van de drie, te weten Ugur U. en Edwin Z., werden wederom veroordeeld tot levenslang (LJN: AF9256, AF9267) . De derde, te weten Rutger M., werd veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf en tbs met dwangverpleging (LJN: AF9251).

Eén van de twee tot levenslang veroordeelden stelde beroep in cassatie in. Op 7 september 2004 (LJN: AP0191) heeft de Hoge Raad deze levenslange straf definitief gemaakt, door het cassatieberoep in deze zaak te verwerpen.

2005 Willem van E. (64), (ook wel 'het beest van') Harkstede.

Willem van E. wordt beschouwd als een van de weinige echte seriemoordenaars in Nederland. In de jaren zeventig vermoordde hij reeds twee vrouwen, namelijk de 15-jarige Cora Mantel uit Uithoorn en de 44-jarige Gorinchemse verpleegkundige Aaltje van der Plaat, waarvoor hij in 1975 werd veroordeeld. Hij verbleef jarenlang in een tbs-kliniek. In 1990 kwam hij vrij. Vervolgens heeft hij in totaal drie prostituees gedood: de 23-jarige Michelle Fatol (in 1993), de 31-jarige Annelies Reinders (in 1995) en de 34-jarige Sasja Schenker (in 2001). De vrouwen werkten alledrie op de tippelzone in Groningen. Schenker bezocht de man in de zomer van 2001 in zijn woning in Harkstede. Nadat de man, naar eigen zeggen in een opwelling, een bierfles op haar achterhoofd had stukgeslagen, ontstond er een gevecht, waarbij Schenker tevergeefs probeerde te vluchten. De man wurgde haar, evenals zijn eerdere slachtoffers. De man dumpte zijn slachtoffers telkens geheel ontkleed in

het water. De rechtbank te Groningen rekent hem aan dat hij de nabestaanden van de slachtoffers zeer lang in onzekerheid heeft gelaten door de stoffelijke overschotten te laten verdwijnen.

Hij is op 7 november 2002 (LJN: AF0026) door de Rechtbank Groningen voor het vermoorden van drie prostituees veroordeeld tot levenslang, conform eis. Het doden van Schenker werd door de rechtbank gekwalificeerd als moord, de andere twee (oudere zaken) als doodslag.

Hij is tegen de uitspraak van de Rechtbank Groningen in hoger beroep gegaan. Het Gerechtshof Leeuwarden heeft hem op 28 november 2003 (LJN: AN9014) wederom veroordeeld voor moord en twee keer doodslag tot een levenslange gevangenis, conform de eis van de Officier van Justitie. Het beroep in cassatie, ingesteld door zijn raadsman de heer mr. A. Franken, werd door de Hoge Raad op 22 maart 2005 (LJN: AS5881) verworpen.

2005 Mohammed B. (27)

De rechtbank in Amsterdam heeft op 26 juli 2005 (LJN: AU0025) Mohammed B, de moordenaar van Theo van Gogh, conform de eis van de officier van justitie veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. De zitting in eerste aanleg heeft plaatsgevonden op 11 en 12 juli 2005. Volgens de rechtbank heeft de 27-jarige Amsterdammer van Marokkaanse afkomst op 2 november 2004 de filmmaker Theo van Gogh koelbloedig vanuit geloofsovertuiging gedood. Ook is B. schuldig bevonden aan poging tot moord op een aantal politieagenten en twee omstanders en heeft hij het Tweede Kamerlid Hirsi Ali belemmerd haar werk als parlementariër te kunnen doen.

De rechtbank acht bewezen dat B. de moord op Van Gogh, het belemmeren van Kamerlid Hirsi Ali in haar werk als parlementariër en het voorhanden hebben van een wapen en munitie, met terroristisch oogmerk heeft begaan. Dat de verdachte heeft verklaard Van Gogh te hebben vermoord uit geloofsovertuiging, sluit terroristisch oogmerk niet uit, aldus de rechtbank.

De moord is gepleegd in een drukke straat, tijdens spitsuur en op een bekende Nederlander. Daarbij heeft B. een brief achtergelaten op het lichaam van het slachtoffer, die niet alleen was gericht aan Hirsi Ali, maar ook aan geheel Nederland. “De verdachte heeft welbewust beoogd de Nederlandse bevolking vrees aan te jagen”, zo stelt de voorzitter van de rechtbank. Het Openbaar Ministerie (OM) had ter zitting op 12 juli 2005 naast een levenslange gevangenisstraf tevens geëist dat B. het kiesrecht zijn leven lang zou worden ontnomen. De rechtbank heeft bepaald dat B. zijn actief en passief kiesrecht mag behouden.

Er is geen hoger beroep ingesteld tegen deze uitspraak, zodat de zaak inmiddels onherroepelijk is geworden.

2005 Hagenaar Birol C. (48)

Het gerechtshof te Den Haag heeft op 1 juni 2004 (LJN: AP0700) de toen 47-jarige Hagenaar Birol C. veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf in verband met de moord op twee mannen van 24 en 34 jaar op 19 november 2001 op het Kaapseplein in zijn woonplaats. Een aantal mensen was er getuige van hoe C. de twee mannen executeerde. Bij het eerste slachtoffer hield hij een pistool tegen het hoofd en haalde de trekker over. Het tweede slachtoffer schoot hij meermalen in zijn rug. Dit slachtoffer overleed in een ziekenhuis aan zijn verwondingen. Een vriend van de verdachte, die de dubbele moord voor zijn ogen zag gebeuren, vluchtte naar Bulgarije en werd daar dood aangetroffen in een hotelkamer. De Bulgaarse politie stelde vast dat hij zelfmoord had gepleegd. Volgens zijn vrouw pleegde de man zelfmoord uit angst voor de verdachte. Hij zou bang zijn geweest dat de Hagenaar hem uit de weg wilde ruimen, om te voorkomen dat hij zou getuigen.

De eis van de Advocaat-Generaal was 20 jaar gevangenisstraf. Eerder had de rechtbank 's-Gravenhage op 19 maart 2003 (LJN: AF6111) de betrokkene ook tot 20 jaar gevangenisstraf veroordeeld. De raadsman mr. T. Hiddema was hiertegen in hoger beroep gegaan. Het gerechtshof komt tot een levenslange gevangenisstraf, omdat het hof geen alternatief heeft. Het hof had liever een straf tussen 20 en 30 jaren gegeven, maar dat is (was op dat moment) in Nederland niet mogelijk. Aangezien 20 jaren in de praktijk 13,4 jaar betekent, grijpt het hof naar de levenslange gevangenisstraf. De tot levenslang veroordeelde man ontkent iedere betrokkenheid bij de moorden. Op 4 oktober 2005 (LJN: AT5759) heeft de Hoge Raad het cassatieberoep verworpen, waardoor de zaak onherroepelijk is geworden.

2006 De Libiër H.A.

Op 14 november 2006 (LJN: AZ2344) heeft de rechtbank Almelo de Libiër H.A. bij verstek (!) veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf wegens moord en mensenroof. De rechtbank acht bewezen dat hij zijn ex-vrouw, een kapster uit Goor, in de bloei van haar leven op zeer koelbloedige wijze heeft vermoord. Daarbij was het vooropgezette doel van de verdachte te bewerkstelligen dat hun dochttertje onder zijn macht werd gebracht zodat hij haar mee kon nemen naar zijn vaderland. H.A. en het dochttertje zijn sinds het gebeurde op 9 augustus 2004 onvindbaar.

2006 Vrachtwagenchauffeur Olaf H. uit Sittard (32)

De Rechtbank Maastricht heeft Olaf H. op 8 april 2004 (LJN: AO7295) conform eis veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf voor het vermoorden van het echtpaar Jo en Ine Zwakhalen (beide 59) op 12 juli 2003 in hun woning in Sittard.

Het echtpaar werd in de woning aan de Klaverstraat door het hoofd geschoten. Ine bezweek direct aan haar verwondingen. Haar man Jo overleed een dag later in het ziekenhuis. Hun 9-jarige kleinkind Audrey, die op bezoek was, kreeg ook een kogel in haar hoofd. Zij overleefde de moordaanslag. Audrey heeft geen herinnering meer aan het misdrijf en kon daarom geen verklaring afleggen. Dat komt door het hersenletsel dat ze door het misdrijf heeft opgelopen. H. was op het moment van de schietpartij bij autohandelaar Jo Zwakhalen in huis om daar een BMW te kopen. Hij heeft altijd ontkend de schutter te zijn. Er was volgens hem een andere, onbekend gebleven man in de woning, die de drie heeft neergeschoten. Volgens de rechtbank kon de dader alleen uit de voordeur van het huis naar buiten. Getuigen hebben alleen H. naar buiten zien komen. Daarom vindt de rechtbank het onwaarschijnlijk dat iemand anders voor de moorden verantwoordelijk is geweest. Verscheidene getuigen uit de buurt zagen hoe de verdachte na de schietpartij het huis uit rende en wegscheurde in zijn net gekochte auto. Roof zou het motief zijn geweest. In plaats van de heer Zwakhalen € 11.000,- te overhandigen voor de auto die hij wilde kopen, schoot H. de man neer.

De advocaat van H., mr. M. Stassen, heeft direct na de uitspraak hoger beroep tegen het vonnis aangetekend. Op donderdag 30 juni 2005 heeft de Advocaat-Generaal (AG) ter zitting in hoger beroep van het Gerechtshof 's-Hertogenbosch wederom levenslange gevangenisstraf geëist tegen Olaf H. Volgens de AG is afdoende bewezen dat het wel degelijk de verdachte is geweest die de koelbloedige liquidatie heeft uitgevoerd. Het motief daarbij is roof geweest, aldus de AG. Op 14 juli 2005 (LJN: AT9335) heeft het Gerechtshof 's-Hertogenbosch Olaf H. wederom tot levenslang veroordeeld. De verdediging heeft beroep in cassatie ingesteld. Op 21 november 2006 (LJN: AZ0216) heeft de Hoge Raad uitspraak gedaan en het beroep in cassatie verworpen.

2006 Amsterdammer Louis H. (49).

Moord op het 9-jarige dochtertje Donatha Ham en het 6-jarige zoontje Sharon van zijn ex-vriendin Corine Bolhaar (33) in Amsterdam in 1984. Tevens doodslag op de ex-vriendin Corine Bolhaar, echter dit laatste feit is al verjaard. Corine Bolhaar was gewurgd in de woonkamer van haar huis gevonden. Naast haar lag de 6-jarige Sharon die met dertien messteken

was omgebracht. Zijn drie jaar oudere zusje lag met acht steekwonden dood op haar bed.

Hij is door de Rechtbank Amsterdam op 5 februari 2003 (LJN: AF3996) veroordeeld tot levenslang. De man werd tevens beschuldigd van de moord op de Ierse Joanne Wilson in 1985, maar daarvan werd hij door de rechtbank vrijgesproken. Vóór het jaar 1984 was hij reeds meerdere malen voor geweldsdelicten veroordeeld. Ook in de tussentijd, van 1984 tot 1999 is hij voor, soms ernstige, geweldsdelicten als diefstal met geweld, mishandeling, poging tot doodslag en verkrachting veroordeeld.

Hij is tegen het vonnis van de Rechtbank Amsterdam in hoger beroep gegaan. Dit hoger beroep heeft gediend bij het Gerechtshof Amsterdam, zitting houdende in het gerechtsgebouw Amsterdam Osdorp ('de bunker'). Op 30 en 31 maart 2005 is cliënt zelf door de raadsheren van het hof verhoord. Op 24 juni 2005 werden de laatste inhoudelijke aspecten in deze zaak behandeld. Op 1 juli 2005 formuleerde de advocaat-generaal namens het OM zijn eis (wederom levenslang) en hielden de raadslieden hun pleidooi. Op 8 juli 2005 was nog gelegenheid voor repliek en dupliek. De uitspraak van het hof heeft op 22 juli 2005 (LJN: AT9964) plaatsgevonden. Louis H. is wederom tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld, wederom voor het op 4 maart 1984 vermoorden van de kinderen van zijn vriendin Corina Bolhaar in Amsterdam. Ook Bolhaar zelf werd toen om het leven gebracht, maar het bewijs dat ook zij met voorbedachten rade is gedood, acht het hof niet geleverd. Volgens het hof heeft H. destijds, op 4 maart 1984, eerst Corina Bolhaar gedood en vervolgens de twee kinderen (9 en 6 jaar oud). De kinderen moesten als getuigen geëlimineerd worden. H. heeft het destijds 1,5 jaar oude halfbroertje ongemoeid gelaten.

Louis H. wordt bijgestaan door mr. W. Anker in samenwerking met mr. G.J. van Oosten, advocaat te Amsterdam. Er is beroep in cassatie aangetekend. Op 21 november 2006 (LJN: AY7757) heeft de Hoge Raad het beroep in cassatie verworpen, waarmee de straf onherroepelijk is geworden.

2007 Hagenaar Dawanpersad (Daiwan) S. (36)

De Rechtbank Den Haag veroordeelde de toen 31-jarige Haagse man op 18 december 2003 (LJN: AO0590) conform de eis van de officier van justitie tot levenslange gevangenisstraf. Hij kreeg deze straf voor een aantal feiten, waaronder het op 19 januari 2003 op koelbloedige wijze doodschieten van een 80-jarige man, Piet van Harpen, in zijn woning aan de Haagse Noordpolderkade. 'Ome Piet' werd doodgeschoten nadat de 31-jarige Haagse man hem op straat had aangesproken en aanbood de boodschappen

van de bejaarde man te dragen. Eenmaal in de woning van Van Harpen pakte de man een pistool en schoot het slachtoffer in de borst, waarna hij op zijn gemak het huis doorzocht. De dader werd naast dit feit ook veroordeeld voor de verkrachting van een verstandelijk gehandicapte (zwakbegaafde) jongen in 1992, een gewapende overval op een juwelierszaak in Rotterdam en een poging tot doodslag op de eigenaar van deze zaak (volgens de Haagse Rechtbank heeft hij bewust geschoten in de richting van het bovenlichaam van het slachtoffer). De moord en de overval op de juwelier werden gepleegd terwijl de man voortvluchtig was. Hij had terug moeten zijn in de tbs-kliniek waar hij proefverlof van had gekregen. De man heeft tevens een strafblad; hij is meermalen voor ernstige gewelds- en zedendelicten veroordeeld. Op 23 december 2005 (LJN: AU8671) heeft het Hof 's-Gravenhage de Hagenaar wederom veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Er is beroep in cassatie ingesteld. Op 27 maart 2007 (LJN: AZ7732) heeft de Hoge Raad het beroep in cassatie verworpen waarmee het vonnis onherroepelijk is geworden.

2007 R.M. (37)

De Rechtbank Den Bosch heeft op 14 april 2005 (LJN: AT3873) de 37-jarige R.M. veroordeeld tot levenslang, conform de eis van de officier van justitie. R.M. is een van de twee hoofdverdachten van de fatale brandstichting in een woning in de Jan Hollanderstraat in Eindhoven op 8 augustus 2004. Bij de brand kwamen twee Turkse jongetjes (van 8 en 14 jaar oud) om het leven. R.M. wordt gezien als de kwade genius achter het plan om brand te stichten bij zijn burens. De officier van justitie eiste op 31 maart 2005 ook levenslang tegen de andere hoofdverdachte, de 23-jarige Chr.F., die de brand aanstak. De 23-jarige Chr.F. is door de rechtbank veroordeeld tot vijftien jaar gevangenisstraf en tbs met dwangverpleging (LJN: AT3866). De twee andere verdachten, de 31-jarige E.F. en de enige vrouwelijke verdachte, de 23-jarige D.F., kregen voor hun aandeel in het drama respectievelijk vijftien (LJN: AT3879) en twaalf jaar gevangenisstraf (LJN: AT3876) na een eis van beide achttien jaar gevangenisstraf.

De rechtbank vindt dat het Openbaar Ministerie (OM) moord niet heeft kunnen bewijzen en heeft de verdachten veroordeeld voor brandstichting met de dood tot gevolg. Volgens de rechters is er slechts één verklaring, van de enige vrouwelijke verdachte D.F., waaruit kan worden opgemaakt dat er met voorbedachten rade brand is gesticht met als doel de jongetjes te doden.

M. woonde naast de familie, waarvan de twee zootjes de vuurzee niet overleefden. Hij zou de zwakbegaafde, alcoholverslaafde Chr.F. hebben gevraagd om voor 50 euro brand te stichten in het huis van zijn burens. “Het liefst met doden” zou hij erbij hebben gezegd. F. zag het in zijn eentje niet zitten en vroeg de 31-jarige E.F. om op de uitkijk te staan. M. keek vanuit de woning van zijn overbuurvrouw, de vrouwelijke verdachte, toe hoe het huis in vlammen opging. M. zei eerder dat zijn Turkse burens overlast veroorzaakten. De familie stond juist bekend als rustig en vriendelijk.

Het gerechtshof te Den Bosch heeft betrokkene op 20 februari 2006 (LJN: AV2049) opnieuw veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Daartegen is beroep in cassatie ingesteld. Op 26 mei 2007 heeft de Hoge Raad het cassatieberoep verworpen. De zaak is hiermee onherroepelijk geworden.

2007 Groninger Geert M. (46)

Het Gerechtshof Leeuwarden heeft de in Musselkanaal geboren 45-jarige Geert M. op 19 juli 2006 (LJN: AY4320) conform eis veroordeeld tot levenslang voor de moord op de Heerlense drugshandelaar Math Hüren. Geert.M. werd ervan beschuldigd dat hij in oktober 1997 de 55-jarige Limburger Math Hüren op het erf van een boerderij in het Groningse dorp Veelerveen met negen pistoolschoten heeft omgebracht en het lijk daarna in een zelfgemaakte oven heeft verbrand. Lichaamsresten zijn ondanks uitvoering onderzoek nimmer gevonden. Deze moordzaak wordt daarom ook wel de ‘moord zonder lijk’ genoemd. Het motief om de Limburger te vermoorden zou ruzie over geld zijn.

In eerste aanleg had de Rechtbank Groningen Geert M. op 4 november 2004 (LJN: AR5215) veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf. De eis luidde levenslang, doch de rechtbank oordeelde dat de dader ook bij de meest ernstige misdrijven in beginsel perspectief moet worden geboden op terugkeer in de samenleving. Volgens het Hof Leeuwarden is vrijlating op termijn van M. onaanvaardbaar. M. wordt omschreven als gewetenloos, haatdragend en wraakzuchtig.

De manier waarop M. in handen van de politie viel, is bizar te noemen. In 2002 zat hij vanwege drugssmokkel vast in een Engelse gevangenis. Twee maanden voordat hij zou vrijkomen, schreef M. vanuit zijn cel een brief aan een kennis in Groningen. In die brief gaf hij de kennis de opdracht de man te vermoorden die destijds getuige was van het verbranden van het lijk van Math Hüren. De kennis besloot anders: hij stapte – met de brief als zeer belastend bewijs tegen M. – naar de politie in Groningen. Pas toen

werd de politie gewaar dat er in 1997 in Veelerveen een moord was gepleegd. Math Hüren stond tot die tijd te boek als vermist. M. heeft beroep in cassatie ingediend. Het cassatieberoep werd echter op 12 juni 2007 niet-ontvankelijk verklaard, waardoor de veroordeling tot levenslange gevangenisstraf onherroepelijk is geworden.

2007 Dierenbeul uit Twente (Rudolf K.) (50)

De rechtbank te Almelo heeft op 25 november 2005 (LJN: AU6873) Rudolf K. veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf wegens moord, drie pogingen tot moord en zeer ernstige gevallen van dierenmishandeling. De voormalig tbs-patiënt pleegde in de zomer van 2003 een moord in zijn woonplaats Enschede door een zwerver neer te steken. Hij sneed de geslachtsdelen van zijn slachtoffer af. Ook heeft hij in de periode 2000-2004 tientallen dieren mishandeld, waarbij hij de geslachtsorganen afsneed om er thuis seksueel mee te experimenteren. Naast de moord en de dierenmishandelingen, heeft de man in 2002 drie willekeurige mensen neergestoken. Het Pieter Baan Centrum adviseerde de maatregel TBS met verpleging. Er bestaat volgens de rechtbank geen reëel uitzicht op resocialisatie van de verdachte en een terugkeer in de samenleving zonder onaanvaardbare risico's. Gelet op de ernstig geschokte rechtsorde komt alleen levenslange gevangenisstraf in aanmerking. Zowel de verdachte alsook de officier van justitie stelden hoger beroep in. Op 13 juni 2006 (LJN: AX7374) heeft het gerechtshof Arnhem Rudolf K. wederom veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. De straf is conform de eis. Het hof acht een levenslange gevangenisstraf de enige manier om mens en dier tegen de seksueel gestoorde K. te beschermen. K. pleegde de feiten tijdens een proefverlof in de laatste jaren van zijn langdurige behandeling in een tbs-kliniek. Hij was in 1986 veroordeeld tot tbs vanwege een poging tot verkrachting. De verdediging heeft beroep in cassatie ingesteld. Op dinsdag 4 december 2007 (LJN: BB6351) verwierp de Hoge Raad het cassatieberoep, waardoor de veroordeling tot levenslang onherroepelijk is geworden.

2008 Rotterdammer Marcel T. (39)

De Rechtbank Arnhem heeft op vrijdag 7 maart 2008 (LJN: BC6028) Marcel T. veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf voor de moord op Louis Sévèke op 15 november 2005. Louis Sévèke werd in het centrum van Nijmegen doodgeschoten met een afgezaagd dubbelloops geweer. Marcel T. werd op 16 maart 2007 in Barcelona aangehouden.

De rechtbank kwam tot een levenslange gevangenisstraf door het onpeilbare karakter van de 39-jarige Rotterdammer. De straf is conform de

eis van het OM. T. is behalve voor de moord op Sévèke ook veroordeeld voor zeven bankovervallen, vier bomaanslagen en een poging daartoe.

Volgens de rechtbank is het opleggen van een levenslange gevangenisstraf ‘onontkoombaar’. Er dient namelijk terdege rekening mee te worden gehouden dat de man op enig moment om hem moverende redenen opnieuw een zeer ernstig misdrijf zal plegen, aldus de rechtbank.

Volgens de rechtbank ontbreekt een ‘invoelbaar motief’ voor de moord. T. heeft verklaard dat hij op wraak zon omdat de Nijmeegse kraakbeweging hem, een zuivere anarchist, als infiltrant beschouwde. T. kwam pas in een laat stadium terug van zijn opvatting dat moord om die reden gerechtvaardigd was en dat er sprake was van oog om oog, tand om tand, aldus de rechtbank. Onderzoekers hebben geen relatie kunnen leggen tussen een mogelijke stoornis en de gepleegde feiten en verklaarden de man volledig toerekeningsvatbaar.

De rechtbank heeft zich zeer gestoord aan de manier waarop de Rotterdammer de door hem gepleegde bankovervallen bagatelliseert. Hij deed alsof het om een normale manier van opnemen van geld gaat, omdat niet van hem kan worden gevergd dat hij een loonslaaf zou zijn. ‘Self banking’ noemde T. de overvallen.

Hoewel raadvrouw Bénédicte Ficq eerder al liet weten dat zij verwachtte dat er hoger beroep zou komen in deze zaak (zij gaf aan dat zij ondanks de bekentenissen van de Rotterdammer betwijfelt of hij de moord op Sévèke echt heeft gepleegd), is er door de verdediging geen hoger beroep ingesteld. Dit betekent dat de zaak inmiddels onherroepelijk is geworden, omdat ook het OM geen hoger beroep heeft ingesteld.

2008 Engelsman Daniel S. (49)

De Rechtbank Groningen heeft op donderdag 7 juli 2005 (LJN: AT8834) de 47-jarige Engelsman Daniel S. veroordeeld tot levenslang voor de moord op de Groninger Gerard Meesters in november 2002. De straf was conform de eis van de officier van justitie.

De rechtbank acht bewezen dat de Engelsman Meesters in de deuropening van zijn woning in Groningen met tenminste zeven kogels doodschoot. S. maakte deel uit van een internationale drugsbende, die op zoek was naar de zus van het slachtoffer. Zij had volgens de bende samen met een vriendin in Spanje een grote partij softdrugs gestolen. Meesters zelf had niets met de zaak te maken. Hij onderhield al jaren geen contact meer met zijn zus.

De rechtbank achtte een levenslange celstraf voor S. op zijn plaats, omdat de kans dat hij opnieuw een ernstig misdrijf begaat bijzonder groot is. S. werd eerder in Engeland ook al tot levenslang veroordeeld wegens moord, maar wist te ontsnappen.

Medeverdachte Steven B. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van acht jaar. De 29-jarige Engelsman trad op de dag van de fatale schietpartij in Groningen op als chauffeur voor S. Het OM had tien jaar geëist tegen B., maar de rechtbank beoordeelde zijn rol bij het drama als minder ernstig dan het OM had ingeschat.

Mr. T. van der Goot en mr. W. Anker staan Daniel S. in hoger beroep bij. Betrokkene stond op 4 april 2006 in hoger beroep terecht voor het gerechtshof te Leeuwarden, waarbij de zaak is aangehouden voor nader onderzoek. Op 27 september 2006 diende de zaak pro forma. De nadere zitting diende op 11 december 2006. Het Gerechtshof Leeuwarden heeft uitspraak gedaan op 22 december 2006 (LJN: AZ5123) en daarbij de uitspraak van de rechtbank in stand gelaten. De verdediging is in cassatie gegaan. Op 8 juli 2008 (LJN: BC6273) heeft de Hoge Raad het cassatieberoep verworpen, waardoor de levenslange gevangenisstraf onherroepelijk is geworden.

2008 De Tsjetsjeen I.M. (45)

De Rechtbank Den Bosch heeft de 41-jarige I.M. op 25 maart 2004 (LJN: AO6249) conform eis veroordeeld tot levenslang. De rechtbank acht bewezen dat de Tsjetsjeen na een mislukte drugsdeal drie mannen in koelen bloede heeft neergeschoten in een Helmondse woning. M. reed in februari 2003 met twee medeverdachten van zijn toenmalige woonplaats Berlijn naar Nederland. Hij was ingehuurd om zijn 32-jarige stadsgenoot M.A. te beschermen. Deze had de opdracht gekregen om – met vals geld – 200.000 XTC-pillen te kopen. De derde verdachte fungeerde als chauffeur. Onduidelijk is wie het initiatief nam tot de schietpartij, M. of de toen 32-jarige koper A. Tegen het vonnis is I.M. in hoger beroep gegaan. Op 12 december 2006 (LJN: AZ4170) heeft het gerechtshof 's-Hertogenbosch uitspraak gedaan en de opgelegde levenslange gevangenisstraf in stand gelaten. Hiertegen is beroep in cassatie ingesteld.

De Hoge Raad heeft inmiddels bij arrest van 7 oktober 2008 (LJN: BC3741) het cassatieberoep verworpen!

2008 De Duitser M.A. (37)

Het gerechtshof 's-Hertogenbosch heeft op 12 december 2006 (LJN: AZ4169) de Duitser M.A. veroordeeld tot levenslang. M.A., die in eerste aanleg veroordeeld was tot een gevangenisstraf van 18 jaar (LJN: AR3389), had zelf hiertegen hoger beroep ingesteld. Het hof acht bewezen dat M.A. samen met (de al eerder tot levenslang veroordeelde) Tsjetsjeen I.M. na een mislukte drugsdeal in een woning in Helmond in koelen bloede drie mannen heeft doodgeschoten. M.A. heeft beroep in cassatie

ingesteld. Inmiddels is het cassatieberoep op 1 april 2008 door de Hoge Raad verworpen, waardoor de zaak onherroepelijk is geworden.

2009 Frank B. (49)

De Rechtbank Arnhem heeft op 11 maart 2005 (LJN: AS9903) een tbs-patiënt van de Nijmeegse Pompekliniek, de toen 45-jarige F.B. veroordeeld tot levenslang voor de moord op mede tbs'er Henny Klein Overmeen in december 2003. Het slachtoffer werd levend begraven nadat hij met een schop een paar klappen op zijn hoofd en lichaam had gekregen. Tegen B. was levenslang geëist.

Henny Klein Overmeen verdween op 4 december 2003. De Pompekliniek kreeg meteen argwaan toen hij werd vermist omdat deze bekend stond als een nauwgezet man. De politie begon een uitgebreid onderzoek. Pas in maart ontdekten rechercheurs een graf vlakbij de Pompekliniek. Sectie toonde aan dat de man levend was begraven. Hij had gebroken ribben, vermoedelijk omdat hij eerst was geslagen. B. kwam vrij snel als dader in beeld. Enkele uren voor de verdwijning had hij een schep gekocht. Bij de vriendin van B. werd de mobiele telefoon van het slachtoffer gevonden. B. lokte Klein Overmeen in de val door tegen hem te zeggen dat hij een date voor hem zou regelen. Het slachtoffer moest daarvoor 500 euro betalen.

B. ontkent. Volgens zijn advocaat is er bovendien geen enkel technisch bewijs. B. zat in de tbs-kliniek omdat hij in 1996 in hoger beroep werd veroordeeld tot acht jaar cel en tbs wegens het doden van zijn nichtje. De laatste tijd mocht hij al geregeld met ongeleid verlof.

Mr. E. van der Meer en mr. W. Anker staan de verdachte in hoger beroep bij. De regiezitting van de zaak diende in hoger beroep voor het gerechtshof te Arnhem op 27 maart 2006. De inhoudelijke zitting diende op 4 september 2006. Op 18 september 2006 velde het Hof Arnhem een tussenvonnis, aangezien het Hof nader onderzoek naar de persoon van de verdachte nodig achtte. De nadere zitting diende op 18 oktober 2006.

Op 18 april 2007 (LJN: BA3178) heeft het hof Arnhem uitspraak gedaan en verdachte veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Het door de verdediging gevoerde verweer met betrekking tot de artikelen 3 en 5 EVRM is door het hof verworpen. Er is inmiddels beroep in cassatie ingesteld. B. wordt hierin bijgestaan door dhr. mr. J. Boksem. De Hoge Raad heeft inmiddels op 16 juni 2009 (LJN: BF3741) het cassatieberoep verworpen. Wel heeft de Hoge Raad, mede naar aanleiding van de uitgebreide conclusie van de advocaat-generaal mr. Knigge, enige algemene opmerkingen geplaatst over de legitimiteit van de levenslange gevangenisstraf in Nederland.

2011 Fernando P. (36), Zé B. (35) en Elmer P. (36)

De Rechtbank Rotterdam heeft op 26 juli 2007 drie mannen tot levenslang veroordeeld voor de drievoudige moord, poging tot moord, vrijheidsberoving en gijzeling in het Rotterdamse café Inn & Out eind 2005 (LJN: BB0526, BB0511, BB0501). De straf is gelijk aan de eis van het Openbaar Ministerie.

De mannen drongen eind 2005 zwaarbewapend de kroeg aan de Schiedamsesingel binnen, eisten geld en richtten op het verjaardagsfeest van de eigenaar een bloedbad aan. In het vonnis gaf de rechtbank aan dat woorden als “bizar, barbaars en weerzinwekkend” nog tekort schieten bij deze zaak. Het motief is nooit helemaal opgehelderd. De barman werd die nacht samen met acht bezoekers in een ruimte voor de toiletten gedwongen, vastgebonden en gekneveld. Een toevallige passant overkwam hetzelfde, omdat hij mogelijk vanaf de straat iets gezien kon hebben. Om te laten merken dat het menens was, haalden zij een van de slachtoffers uit de groep. Vanuit de keuken klonken daarop schoten. “Kijk, dit is de eerste”, riepen zij. Even later werd iedereen beschoten, met een brandbare vloeistof besprenkeld en stichtten de verdachten brand. De verdachten wilden dat niemand de kroeg levend zou verlaten. Om zeker te zijn dat iedereen dood was, volgde na een eerste salvo uit een machinepistool een tweede. Als een wonder werd niet iedereen dodelijk geraakt. Drie mensen overleden en de anderen hielden zich voor dood om de horrornacht te overleven. Ze waren over elkaar heen gevallen. Het bloed van anderen vloeide over hun lichamen. Een jonge vrouw is blijvend invalide geraakt. Het gerechtshof in Den Haag heeft inmiddels in alle drie zaken de levenslange gevangenisstraf gehandhaafd bij arresten van 17 juli 2009 (LJN: BJ2882, BJ2880, BJ2879). De Hoge Raad heeft op 22 februari 2011 de cassatieberoepen verworpen (LJN: BO6364, BO6341, BO6150).

2012 Faid B.

(11 oktober 2012, ook wel de Zaak Galjoen genoemd, RB DOR 2012: BX 9919).

Verdachte schiet op 12 mei 2011 te Helmond zijn ex-vriendin dood. Op 16 mei 2011 schiet hij te Zwijndrecht eerst in het portiek van de woning de zus van een andere ex-vriendin dood (error in persona). Vervolgens gaat verdachte de woning van zijn ex-vriendin binnen en schiet haar en haar moeder daar dood. Ten slotte schiet verdachte op de vader van zijn ex-vriendin. Deze wordt wel geraakt, maar overleeft het. Error in persona staat niet aan voorbedachte raad in de weg. Bij het doden van de beide ex-vriendinnen voorbedachte raad aangenomen op basis van een bekende verklaring, welke wordt ondersteund door andere bewijsmiddelen,

waaronder een zgn. afscheidsbrief. Geen aanleiding voor het gelasten van TBS. Opleggen levenslange gevangenisstraf niet in strijd met artikel 3 en artikel 5, vierde lid, van het EVRM. (LJN 9919).

2013 Passage-zaak.

Rechtbank Amsterdam 29 januari 2013, nr. 13.529144.06 (zaak A), nr. 13.529035.07 (zaak B), LJN BZ0392.

Er is geen sprake van vormverzuimen die (kunnen) leiden tot niet-ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie of tot bewijsuitsluiting. Het Openbaar Ministerie heeft het sluiten van een overeenkomst met de kroongetuige op goede gronden dringend noodzakelijk geacht, en de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit in acht genomen.

Bewezen is medeplegen van moord, meermalen gepleegd en deelname aan een criminele organisatie, ter zake waarvan de verdachte wordt veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf.

De vorderingen van de benadeelde partijen worden deels toegewezen en deels afgewezen (zie ook Redactioneel, NbSr 2013, 103 en NbSr 2013, 105 en 106).

[EVRM art. 3, 6; Sr art. 9, 36f, 44a, 140, 289; Sv art. 51f, 69 lid 3, 132, 152, 155, 126aa, 167, 192, 215, 226g, 226h lid 4, 226j lid 3, 226l, 290, 351, 511, 511c; Wet RO art. 79; Aanwijzing toezegging aan getuigen art. punten 4, 5.1, 5.2]

Rechtbank Amsterdam 29 januari 2013, nr. 13.529033.07 (zaak A), nr. 13.529067.07 (zaak B)

Er is geen sprake van niet-ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie vanwege vervolging zonder rechtsgeldige toestemming van de Spaanse autoriteiten.

Bewezen is medeplegen van (poging tot) moord, meermalen gepleegd, ter zake waarvan de verdachte wordt veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf (zie ook Redactioneel, NbSr 2013, 103 en NbSr 2013, 104 en 106).

[EVRM art. 3, 6; Sr art. 9, 36f, 140, 289; Sv art. 51f, 152, 226g, 226h lid 4, 351, 359a; Ow; Kaderbesluit Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten art. 3, 4, 17, 27]

Rechtbank Amsterdam 29 januari 2013, nr. 13.529162.07

Bewezen is medeplegen van moord, ter zake waarvan de verdachte wordt veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf (zie ook Redactioneel, NbSr 2013, 103 en NbSr 2013, 104 en 105).

[EVRM art. 3, 6; Sr art. 9, 36f, 140, 289; Sv art. 51f, 152, 226g, 226h lid 4, 351, 359a]

2013 Patrick S.

Rechtbank Rotterdam 25 juli 2013: ECLI:NL:RBROT:2013:5762

Levenslang in de zaken Apollo, Malledijk en Sterrenkwartier: twee gekwalificeerde doodslagen en een poging tot moord.

Nog in procedure (hoger beroep / cassatie):

Totaal aantal levenslang gestraften in Nederland:

40 personen (40 mannen en 0 vrouwen);
waarvan 4 overleden;
waarvan 1 onvindbaar;
waarvan 0 nog niet onherroepelijk veroordeeld.

Nog in afwachting van uitspraak na eis levenslang: